

דנה גלקוביץ ז"ל 15.7.05

התברכנו שנים רבות והתופת שבוערת מסביבנו לא פגעה בנו. אבל, כרעם ביום בהיר היא לכדה גם אותנו. וזו הפעם קטף המוות מן המיטב.

צעירה, רק עכשיו 22 – לפני כשבועיים. ג'יג'ית בצבע ובאופי, האמא אומרת אישיות חזקה, חברה של כולם, מארגנת, רצונית מדריכה, תלמידה מצטיינת, פרפקציוניסטית, נותנת מעצמה. מדריכה בפולין צעירים, אחרי שבעצמה היתה שם. מדריכה נוער יהודי במחנה קיץ בארה"ב. בצבא הדריכה ואחר כך שרתה במג"ב, ברצועה. תלמידה מצטיינת בחוג לתקשורת במכללת ספיר.

מעל הכל החיוניות השופעת, החיוך הלבבי, ובנימה אישית, תמיד כשנפגשנו במדרכות ידעה להגיד

שלום עם החיוך הכובש שלה. נגיד שמחווה זה הוא מצרך נדיר אצל בנינו הצברים

זו דנה, המיטב של המיטב, של ההורים, של בני המשפחה, של הקיבוץ, של החברים שלה

אין מילים לנחם את פרלה ואת נתן, את שרון ואת אוריין, המילים הן קלישאות והקלישאות ידועות אבל זו האמת לאמיתה- המילים אין בכוחן לבטא את הרגשות.

פרלה ונתן הגיעו אלינו מארגנטינה ומברזיל, כמו רובנו שבאנו לכאן באנו לבנות ולחיות בשלום ולגדל את, ממניעים יהודיים, ציוניים, אידיאולוגיים. ילדינו ברוח הזאת

המלחמה הארורה הזאת מקלקלת את השורה וזרעת מוות וקוטפת חיים, חיים צעירים שהעולם רק נפתח לפניהם.

דנה נהרגה כשהיא ישבה על המרפסת.

לא נדבר פוליטיקה, זו שעה שלפנינו רק הריק. רק ריקנות וכאב.

נחמו נחמו משפחת גלקוביץ, ההורים, הסבא, האחים הדודים, כל המשפחה, אמיר החבר של דנה ומשפחתו, כל חבריה הרבים, כל חברינו.

יהי זכרה ברוך

אברהם שנפלד

דברי הספד לדנה 15/7/05